

ציידה לדרך:

עלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

וי"ל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

ציידה לדרך | פרשת כי תבוא

גליון מס' 150 התשפ"ג

הנהלת הקרן מברכת את אלפי ילדי קרן ההסעות
בשנת לימודים פוריה ומוצלחת!

בְּדֶרֶךְ הַפְּרָשָׁה

הַפְּרַת הַטוֹב

מצות הבאת הבכורים והקריאה עליהם מבטאת את הפרת הטוב לקב"ה. בקריאת הבכורים האדם מכריז בקול רם: "רבוננו של עולם, אני לא כפוי טובה! אני מודה לך על כל הפרות שנתת לי ועל שפע הברכה שהרעפת עלי. אני יודע שהכל מיידה וממה". כשאדם מודה לקב"ה הוא לא מתמקד רק בענבים או בתאנים שצמחו לו השנה. הוא מזכיר את כל הטובות שהבורא יתברך עשה לישראל מאז היוותם לעם. קריאת הבכורים נפתחת ב"ארמי עובד אבי", ממשיכה בהודאה על יציאת מצרים ומסתיימת בהפרת טובה על הארץ ובתחילת החלב והדבש שקבלנו מידי הבורא יתברך. כך אנו מודים לקב"ה על כל

פרשת כי תבוא מתארת באריכות את הבאת הבכורים ואת סדר הקריאה עליהם: "ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצה אשר ה' אלקיך נתן לך ושמת בטנא... ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום לה' אלקיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו... וענית ואמרת לפני ה' אלקיך ארמי אבי וירד מצרימה וגנר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב" (דברים כו ב-ה). מבאר רש"י: "ואמרת אליו - שאינה כפוי טובה. וענית - לשון הרמת קול. ארמי אובד אבי - מזכיר חסדי המקום".

החסדים והטובות שגמל וגמל אתנו בכל יום. כשאדם חי מתוך התבוננות בחסדי הקב"ה, כל הגישה שלו לעבודת ה' משתנה. הכרת הטוב לקב"ה מעוררת את הלב ומרוממת את עבודת ה' לפסגות נשאות.

שבע מאות ושלושים חסדים

מעשה באברה תלמיד חכם המתפרנס בדחקות. שערך בערב ראש השנה ברית לבנו הנולד למזל טוב. בשמחה השתתף דודו של האברה, המכר פיהודי אמיד בעל נכסים רבים ועסקים מסעפים. הדוד העשיר התכבד לשאת דרשה.

מאחר שהברית נערכה בערב ראש השנה, הוא בחר להתמקד במאמר חז"ל: "תכלה שנה וקללותיה" (מגלה לא ע"ב). בדבריו עודד הדוד את משתתפי הברית להעמיר בתפלה, שתכלינה כל הצרות שהתרגשו על כלל ישראל במשך השנה שחלפה.

לאחר שהדוד סים את דרשתו, קם אחינו האברה בעל הברית והכריז: "מחילה מכבודו של דודי היקר, אבל אינני מבין את דבריו. מדוע עלינו להתמקד בתכלה שנה וקללותיה? וכי אלו קללות הוטלו עלינו במהלך השנה שחלפה? הרי היתה זו שנה מלאה בכל טוב וגדושה בחסדי הבורא יתברך. במקום להתמקד בקללות עלינו להתמקד בברכות שהקב"ה מרעיף עלינו. הבה ונכיר טובה לה' על כל הטובות שעשה לנו ועושה לנו. הבה ונודה לבורא על הולדת התינוק ועל כל שאר החסדים שהשפיע עלינו במשך השנה האחרונה".

לאחר הברית נגש הדוד העשיר לאחינו האברה ואמר לו בהתפעלות: "איך הצלחת להגיע לרמה כה גבוהה של הכרת הטוב לקב"ה? איך יתכן שאני כגביר בעל נכסים מתמקד בצרות ובקללות, ואלו אתה כאברה המתפרנס בדחקות מתמקד בחסדים וטובות של הבורא יתברך?"

תשובתו של האברה היתה מאלפת ומרוממת: "אספר לך מה קרה. בשנה שעברה לפני ראש השנה, אני ורעייתי קבלנו על עצמנו קבלה יוצאת דופן. הקבלה שקבלנו היתה לקנות ספר ריק ולכתב בכל יום שני חסדים שהקב"ה עשה לנו במהלך היממה שחלפה. במשך שנה שלמה התמדנו בקבלה וכתבנו בכל יום שני מארעות של חסד או השגחה פרטית שחוינו על בשרנו.

לפני הברית עינתי בספר שכתבנו ומצאתי שבע מאות ושלושים חסדים שהקב"ה עשה אתנו במהלך השנה האחרונה. תגיד לי אתה דודי היקר! איך אפשר לראות בחוש כל כה הרבה חסדים בלי להתמלא בהכרת הטוב כלפי הקב"ה? איך אפשר להתמקד בצרות ובקללות פשרואים עין בעין כיצד הקב"ה מרעיף עלינו טובות וברכות עד בלי גבול?!"

הלקח הנלמד מהבפורים הוא שעבודת ה' בנויה על הכרת הטוב ושימת לב תמידית לחסדי הבורא. רק כשמתבוננים בשפע הטובות והברכות שהקב"ה מרעיף עלינו מדי יום, הלב מתעורר ומתלהט באהבה עצומה לה' יתברך.

(רבי יעקב שיש שליט"א - לרומם)

בְּדֶרֶה הַזִּמְזִי

נְצוּל חֲדָשׁ הַרְחָמִים

חֲדָשׁ אֲלוּל הוּא הַזְדַּמְנוֹת אֲדִירָה לְשׁוּב וּלְהִתְקַרֵּב אֶל ה'. גַּם בְּמַהֲלָה הַשְּׁנָה אֶפְשָׁר לְהִתְעוֹרֵר לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אֲךֵּ בְּדֶרֶה כָּלֵל אִזְ הַהִתְעוֹרְרוֹת נִגְרָמֶת מִצָּרָה, שְׂמִזְכִּירָה לָנוּ לְפִשְׁפֹּשׁ בְּמַעֲשֵׂינֵנוּ וּלְקַרֵּא אֶל ה'. בְּחֲדָשׁ הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת יְכוּלִים אָנוּ לְשׁוּב אֵלָיו בְּטוֹבוֹת.

רַבֵּי יִשְׂרָאֵל מֵאִיר שׁוֹשׁוּ שְׁלִיט"א סֵפֶר בְּהַקְשֵׁר לְכֹה סֵפֶר מַעֲגָנִי:

בְּאֶחָד הַמַּגְדִּלִים בְּמִנְהַטֵּנוּ, בְּקוּמָה הַשְּׁלֵשִׁים, אֲרַעָה הַפְּסֻקָת חֲשַׁמֵּל. אֶחָד הָאֲנָשִׁים שֶׁם נִנְעַל בְּמִשְׁרָד, הִדְלִית הִיָּתָה חֲשַׁמְלִית וְלֹא נִתֵּן הִיָּה לְפִתַּח אוֹתָהּ, לֹא הִיָּה לוֹ טֶלְפּוֹן סְלוּלָרִי, גַּם מְכַשִּׁירֵי הַטֶּלְפּוֹן לֹא עָבְדוּ, בְּקִצּוֹר – הוּא תְּקוּעַ שֶׁם וּמִי יוֹדֵעַ לְכַמֵּה שְׁעוֹת.

הַחֵל לְצַעֵק בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, אֲבָל אִישׁ לֹא שָׁמַע אֶת צַעֲקוֹתָיו מֵאֲחוּרֵי הַדְּלִת הָאֲטוּמָה.

פָּתַח אֶת הַחֲלוֹן וְהַחֵל לְשֹׁאֵג בְּמֵלֵא גְרוֹנוֹ, אֲבָל מִמְרוֹמֵי הַקּוּמָה הַשְּׁלֵשִׁים, אִישׁ לְמִטָּה בְּרַחוּב הַסּוּאֵן לֹא שָׁמַע דְּבָר.

וְאִז עָלָה בְּמוֹחוֹ רַעִיוֹן, כִּי־צַד לְהִסָּב אֶת תְּשׁוּמַת לֵב הָעוֹבְרִים וְשׁוֹבִים בְּרַחוּב לְמִצּוֹקָתוֹ. הוּא הִחֵל לְזַרֵּק שְׂטָרוֹת דּוֹלָרִים לְמִטָּה, בְּתִקְוָה שְׁאֲנָשִׁים יְרִימוּ רֵאשֵׁם כִּדֵּי לְרִאוֹת מִי מִשְׁלִיחַ לְעֶבְרָם דּוֹלָרִים. לְאִכּוּכָתוֹ הִרְבָּה, הוּא הִתְבוֹנֵן כִּי־צַד הָאֲנָשִׁים בְּרַחוּב מְרִימִים אֶת הַדּוֹלָרִים בְּשִׂמְחָה, אֲבָל אִישׁ מֵהֶם אִינּוֹ טוֹרַח לְהִרִים רֵאשׁוֹ לְמַעֲלָה, וְלִבְדֵּק מֵהֵיכֵן הַכֶּסֶף מֵגִיעַ. הוּא זָרַק עוֹד וְעוֹד שְׂטָרוֹת וְלִשְׁוֹא.

כִּאֲשֶׁר נוֹאֵשׁ מִכֶּה, נָטַל אֶת הַמַּאֲפָרָה מֵהַשֻּׁלְחָן וְהִשְׁלִיחַ לְמִטָּה, לְאַחַר מִכּוֹן הַשְּׁלִיחַ אֶת הָעֵצִיץ, הוּא רָאָה שְׂמִישָׁהוּ נִפְגַּע קְלוֹת, אֲבָל עֲדָן לֹא הִתְבוֹנֵנוּ לְחַפֵּשׁ מֵהֵיכֵן צָנְחוּ הַחֲפָצִים הַלָּלוּ.

וְאִז, בְּלִית בְּרָרָה, נָטַל אֶת הַשֻּׁלְחָן וְהִשְׁלִיחַ מִמְרוֹמֵי

הקומה השלשם.

או אז, כְּאִשֶׁר כִּמְה עוֹבְרֵי אֶרֶח נִפְצְעוּ קוֹשָׁה, הוֹעֵקָה הַמְשֻׁטְרָה, הַחֲלוּ הַחֲפוּשִׁים אַחֲרֵי הַמְשָׁלִיף הָאֶלְמוּנִי, וְאִז הַתְּגִלָּה לָהֶם אוֹתוֹ אֲזָרַח כְּלוֹא בְּמְרוֹמֵי הַמְּגִדֵל. כַּחוֹת הַמְשֻׁטְרָה הִגִּיעוּ בְּמַהִירוֹת אֶל חֲדָרוֹ, וּפְרָצוּ אֶת הַדְּלֵת לְשִׁמְחָתוֹ הַרְבֵּה שֶׁל הָאִישׁ.

זֶהוּ הַמְּשָׁל, וְהַנְּמָשָׁל הוּא אֲנַחְנוּ, כִּאֵן בְּעוֹלָם. הַקֶּבֶ"ה 'זוֹרֵק' לָנוּ חַיִּים, בְּרִיאוֹת, פְּרִנְסָה, דַּעַת, אֶבֶל אֵין אֲנוּ מִתְּבוּנָנִים. לֹא מִחֲפָשִׁים מֵהֵיכָן יֵשׁ לָנוּ בְּרִיאוֹת, מִנֵּין הַפְּרִנְסָה, מֵהֵיכָן הַכֹּחַ לְלַמֵּד תּוֹרָה. זֶה נִרְאֶה לָנוּ דְבָר טְבָעִי מֵאֵין כְּמוֹהוּ, וְאִישׁ מֵאֲתָנוּ אֵינוּ מִתְּבוּנֵן לְמַעֲלָה

לְחַפֵּשׂ אֶת הַנּוֹתָן. אוֹ אִז הוּא מִתְּחִיל לְזָרֵק אֶבְנִים, לְפָנָע, לְפָצֵעַ, כְּדֵי שְׁנַתְּבוּנוּ אֵלָיו, שְׁנִבִּין מֵהֵיכָן הִגִּיעוּ כָּל הַטּוֹבוֹת הַלָּלוּ.

אֶבֶל אֲנוּ מְבַקְשִׁים: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנַחְנוּ לֹא מִמְתִּינִים לְ'אֶבְנִים' כְּדֵי לְהוֹדוֹת לָהּ עַל טוֹבוֹתֶיהָ שֶׁכָּל יוֹם עִמָּנוּ. אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָהּ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת

שֶׁאֲתָה מְרַעִיר עֲלֵינוּ וְשׁוֹאֲפִים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיהָ. בְּיָמִים אֵלוּ, יְמֵי הַדִּין וְהַרְחָמִים, הַשְּׁעָרִים פְּתוּחִים כְּדֵי לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁ"ת, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְנַצֵּל אוֹתָם – לְבוֹא בַּשְּׁעָרִים בְּטוֹבוֹת וְלֹא, חֲלִילָה, בְּרַעוֹת.

(מגיד מראשית - ימים נוראים)

בְּדַרְהַ תּוֹרָה

שְׂמִיחָה - רַק מִתּוֹרָה לְמוֹד תּוֹרָה!

תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֹבְדֵת אֶת ה' אֵלֶיךָ בְּשִׂמְחָה (כח, מז) עֹבְדֵת ה' בְּשִׂמְחָה – אֵיךְ מְשִׁיגִים שְׂמִיחָה בְּעוֹלָם הַזֶּה? מָה עוֹשִׂים כְּדֵי לְעַבֵּד אֶת ה' בְּשִׂמְחָה?

מְסַפֵּר עַל רַבֵּי אֶהְרֹן קוֹטְלֵר זצ"ל, שֶׁשָּׂאֵל פְּעַם אֶת אֶחָד הָעֵסְקָנִים שֶׁמָּאֵד תִּמְהָ בְּבִגְיַת הַיְשִׁיבָה בְּלִי יְקוּוֹד וּבְבִסּוּסָה – מְגִדוֹלֵי אֲנָשֵׁי הָעֵסְקָיִם בְּיַהֲדוּת אֲרֻצוֹת הַבְּרִית וְנִדְבָן נִכְבָּד מְאֹד: "...וּמָה עִם הַתּוֹרָה שְׂלֵהָ?" שָׁמַע זֹאת הַגְּבִיר וְהִחְוִיר. הוּא תִּמְהָ מְאֹד עַל רַבֵּי אֶהְרֹן וְשָׂאֵל: "הֲלֹא אֲנִי תוֹמָה גְּדוֹל, וְיָדוּעַ שֶׁשְּׂכָרוֹ שֶׁל זְבוּלוֹן הָיָה עַל הַתְּמִיכָה בְּתוֹרָתוֹ שֶׁל יִשְׁשָׁכָר, אִם כֵּן לְמָה מִתְּכוּן רַבְּנוּ בְּשִׂאֲלָה – מָה עִם הַתּוֹרָה שְׂלֵי?"

הִשִּׁיבוּ רַבֵּי אֶהְרֹן: "שָׁמַע נָא, לְעוֹלָם הַבָּא אֲכֹן יֵשׁ לָהּ חֵלֶק עֲצוּם, הֲלֹא אֲתָה מְחֻזֵּק תּוֹרָה גְּדוֹל וְאֶפְשָׁר רַק לְקַנְאוֹת בְּחֻלְקָה. אֶבֶל מָה עִם הָעוֹלָם הַזֶּה? הֲרֵי צָרִיךְ גַּם קִצַּת עוֹלָם הַזֶּה..."

שׁוֹב, הַגְּבִיר לֹא הִבִּין אֶת כּוֹנֵת רַבֵּי אֶהְרֹן. פְּנִי

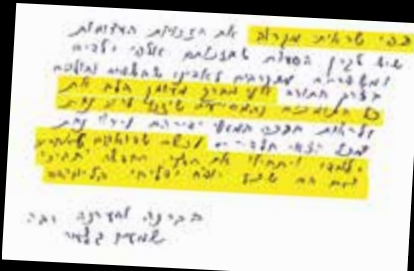
רַבֵּי אֶהְרֹן קוֹטְלֵר זצ"ל

הַתְּמַהוֹת דְּרָשׁוּ הַסֵּבֵר, וְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה הַסֵּבִיר: "בּוֹא לְיִשְׁבִּיבָה, שֶׁב וְלַמֵּד אֲתָנוּ קִצַּת, תְּהִיָּה לָהּ הַנָּאָה שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה. הֲרֵי כָּל הַיּוֹם אֲתָה רֵץ וְעִסוּק בְּעֵסְקִיָּה

הגה לפנינו עצה גדולה, פיצד להגיע לעבודת ה' בשמחה - על ידי למוד דברי התורה הקדושה. "פקודי ה' ישרים משמחי לב".
(רבי ראובן קרלנשטיין זצוק"ל - יחי ראובן דברים)

ובעניני השיבה, ואינה מניח לעצמה לשמח קצת. ללא תורה בעולם הזה, מה הנאה יש לה? איזו שמחה היא שמחה... אתה מפסיד את השמחה מפל רגע של למוד!"

העדות והברכה הנדירה לנחת מהילדים של מרן הגה"צ שמעון גלאי שליט"א

**מאמצים עכשיו ילד בקרן הסעות
ומתברכים בברכת הצדיק**

קרן הסעות
גלגל ההצלה של ילדי ישראל!

הטלפון להצלת ילד יהודי ולנחת מהילדים שלכם: 1700-50-66-22

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-339991 קרן הסעות וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ר 5-804-659-95 ודוחות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 במס' דקו לתוספת בקלות ובמהירות בכל עמדות "נדרים פלוס" ברחבי הארץ

מעונינים להנציח את העלון הבא לזכות יקירכם?
צרו איתנו קשר במייל: zaida@kerenh.org.il

**רוצים את העלון אצלכם?
שלחו בקשה לדוא"ל zaida@kerenh.org.il ונשלח אליכם!**

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-339991 קרן הסעות וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ר 5-804-659-95 ודוחות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמו"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נדרים פלוס" ברחבי הארץ